

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/46/2019
Identifikačné číslo spisu: 1516218039
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1516218039.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: UHEX s.r.o., so sídlom Námestie M. R. Štefánika 11/21, Topoľčany, IČO: 31 449 611, zast. advokátskou kanceláriou Kováčik Lešal s.r.o., so sídlom Námestie M. R. Štefánika 2156/21, Topoľčany, IČO: 45 290 601, proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, o zaplatenie istiny vo výške 1.572,59 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 21Cb/169/2016, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/1555/2018-197 zo dňa 03. 10. 2018, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 21Cb/169/2016-148 zo dňa 09. 11. 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.542,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne od 06. 08. 2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-- eur, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 98 %. Súd zároveň žalobcovi vrátil súdny poplatok za žalobu vo výške 94,-- eur prostredníctvom centrálnemu systému evidencie poplatkov, ktorým je Slovenská pošta, a.s. , po právoplatnosti rozsudku.

2. Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou dňa 27. 12. 2016 domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.572,59 eur z titulu nezaplatenej faktúry č. XXXXXXXX splatnej dňa 09. 06. 2016, ktorou žalobca vyfakturoval žalovanému cenu za lieky a dietetické potraviny za mesiac marec 2016 spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne od 10. 06. 2016 do zaplatenia podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) a ustanovenie

Čl. 6 bod 5 Zmluvy č. XXFLEKXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ďalej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-- eur podľa § 369c ods. 1 ObchZ v spojení s § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z.. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 24. 01. 2012 uzavrel so žalovaným Zmluvu, na základe ktorej žalovaný uhradza žalobcovi úhradu za poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Dňa 19. 04. 2016 zamestnanci žalovaného vykonali u žalobcu v prevádzke Lekáreň ALEA, M. R. Štefánika 11/21, 955 01 Topoľčany kontrolu fakturácie lekárskeho predpisov za obdobie od 01. 02. 2016 do 31. 03. 2016. Na základe kontroly vyhotovili kontrolóri Zápis o kontrole nad otvorenou faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 22. 03. 2016, ktorý bol dňa 26. 04. 2016 doručený žalobcovi a proti ktorému žalobca dňa 11. 05. 2016 podal námietky. Žalobca uviedol, že doplnujúce dôkazy (Príloha č. 1, 2, 3, 4) nepochybne preukazujú, že osoby, ktorým boli lieky žalobcom vydané, boli v čase vydania liekov poistencami žalovaného, ktorí žalovanému riadne platili poistné v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, za čo majú dostať riadne uhradenú zdravotnú starostlivosť, resp. im má byť vykonaná úplná alebo čiastočná úhrada poskytnutých liekov v súlade s ustanoveniami zákona č. 363/2011 Z. z. o rozsahu a podmienkach úhrady liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín na základe verejného zdravotného poistenia. Z Prílohy č. 4 vyplýva, že sa jednalo o recepty viacerých lekárov, rôznych pacientov s rôznymi liekmi, ale aj pomerne v tom čase ťažko dostupným liekom CLEXANE. Je to liek na báze nízkomolekulového heparínu, ktorého účelom je zabraňovanie zväčšovaniu vytvorených krvných zrazenín, čím pomáha ľudskému organizmu odbúravať ich a zabraňuje poškodeniu organizmu alebo zabraňuje tvorbe krvných zrazenín v krvi. Nepodaním lieku CLEXANE môže dôjsť k vážnemu poškodeniu zdravia, ba dokonca i ku smrti. Na objednávku niektorých liekov od distribútorov sa muselo čakať i niekoľko dní, aby boli dodané žalobcovi a následne mohol byť liek vydaný konkrétnemu pacientovi, čo vo výnimočných prípadoch mohlo prípadne predĺžiť lehotu vydania lieku. Žalobca namietol, že pokiaľ pomáha poistencom žalovaného, ktorí sú riadne poistení, platia si poistné, nie sú dlžníkmi, je im poskytnutá riadna zdravotná starostlivosť v podobe zabezpečenia a vydania daného lieku, pričom žalobca musí za liek zaplatiť tiež distribútorovi, aby mu žalovaný ako zdravotná poisťovňa, odmietol uhradiť cenu vydaných liekov. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že nárok žalobcu neuznáva a trvá na záveroch kontroly č. XXXXXXXX. Tvrdí, že žalobca bol riadne oboznámený s kontrolnými zisteniami žalovaného preukázanými kontrolou č. XXXXXXXX nad otvorenou faktúrou vykonanou dňa 14. 04. 2016, ako aj so záverom tejto kontroly, podľa ktorého bola žalobcovi vo faktúre č. XXXXXXXX za mesiac marec 2016 za lieky odmietnutá čiastka spolu 1.542,74 eur. Žalovaný má za to, že nároky žalobcu sú v rozpore s dohodnutými zmluvnými podmienkami, a to z dôvodov, ktoré sú uvedené v Zápise o kontrole nad otvorenou faktúrou a chybovom protokole.

3. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav posúdil podľa § 2 ods. 1 písm. a/, ods. 2, § 3 ods. 1, § 9 ods. 1, § 22 ods. 1 písm. b/, § 25 ods. 2 písm. a/ zákona č. 580/2004 Z. z., ďalej podľa § 2 ods. 1, 2, § 6 ods. 1 písm. c/, g/, h/ a j/, § 7 ods. 3 a 10, § 9 ods. 1 veta prvá, ods. 4 a 7, § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z. z., podľa § 2 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, 3, § 7 ods. 1 písm. c/, § 10, § 11 ods. 1, 3, 6 zákona č. 576/2004 Z. z., § 1 veta prvá, § 3 ods. 2 zákona č. 363/2011 Z. z., podľa § 20 ods. 1 písm. a/ zákona č. 262/2011 Z. z., podľa § 269 ods. 2 veta prvá, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1, 2, § 369c ods. 1 ObchZ a podľa § 1 ods. 1, § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z..

4. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca ako poskytovateľ a žalovaný ako zdravotná poisťovňa, uzavreli dňa 24. 01. 2012 zmluvu č. XXFLEKXXXXXX, v ktorej si dohodli podmienky poskytovania lekárskej starostlivosti žalobcom poistencom žalovaného, platobné podmienky, postupy pri výdaji liekov a manipulácii s lekárskeho predpismi a poukazmi, postupy kontroly zo strany žalovaného za súčinnosti žalobcu, následky porušenia povinností a ďalšie podmienky. Za mesiac marec 2016 žalovaný žalobcovi nezaplatil časť vyfakturovanej úhrady za vydané lieky na základe lekárskeho predpisov, podľa predloženého chybového protokolu spolu vo výške 1.542,74 eur s odôvodnením, že boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy, preto žalovaný žalobcovi časť predložených lekárskeho receptov spolu s faktúrou, neuznal. Žalobca sa v súlade so Zmluvou bránil a voči chybovému protokolu vyhotovenému z kontroly žalovaným podal včas námietky, ktoré náležite odôvodnil a trval na úhrade dlžnej sumy. Žalovaný námietky neuznal, a to ani Námietky I, ani Námietky II., čo žalobcovi oznámil vo vyjadreniach I. a II. Z uvedeného dôvodu sa žalobca so svojím nárokom obrátil na súd. Tieto skutočnosti medzi sporovými stranami neboli sporné, obe zhodne v skutkových tvrdeniach postup pred,

počas aj po skončení kontroly opísali rovnako. Sporná medzi stranami zostala otázka oprávnenosti žalovaného nezaplatiť žalobcovi úhradu za ním vydané lieky na základe lekárskeho predpisu poistencom žalovaného. Súd prvej inštancie preskúmaním čl. 7 Zmluvy mal preukázať, že zmluvné strany sa dohodli, že žalovaný za porušenie zmluvných podmienok má právo uplatniť si zmluvnú pokutu v určenej výške podľa Zmluvy, ak poskytovateľ zmari výkon kontroly. V danom prípade žalobca ako poskytovateľ nezmaril výkon kontroly, poskytol žalovanému potrebnú súčinnosť aj dokumenty a sprístupnil mu aj svoj IS, teda takúto povinnosť neporušil. Právo žalovaného nevykonať úhradu za poskytnuté lieky, mali sporové strany dohodnúť len pre prípady, ak si žalobca vyfakturuje lekárenskú starostlivosť, ktorú neposkytol poistencovi žalovaného alebo boli vydané iné lieky ako boli účtované, alebo ak poskytovateľ nepredloží žalovanému doklady o nadobudnutí liekov, ktoré mali byť predmetom poskytnutej lekárenskej starostlivosti alebo boli vydané v rozpore s platným ustanovením zákona č. 362/2011 Z. z., najmä prostredníctvom lekára, doručovateľskej služby prípadne iných osôb, ktoré nemajú oprávnenie poskytovať lekárenskú starostlivosť, teda ak by boli lieky na lekárske predpisy vydané žalobcom osobe inej ako je uvedená na recepte, resp. ak by si žalobca nevyžiadal pri výdaji liekov zdravotný preukaz a nepreveril by si, či o výdaj lieku žiada osoba uvedená v lekárskom predpise. Iný dôvod, pre ktorý by žalovaný mohol žalobcovi neuhradiť faktúru

za žalobcom vydané lieky poistencom žalovaného, sporové strany v Zmluve dohodnutý nemali. Takéto právo žalovaného nevyplýva ani z ustanovení zákona č. 362/2011 Z. z. Čl. 7 bod 3 Zmluvy sa opiera o ustanovenia zákona č. 362/2011 Z. z. len všeobecne, keďže v Zmluve nie je uvedený žiadny konkrétny paragraf, ale z dohodnutých príkladov v ňom uvedených (v Čl. 7 bod 3 písm. c/) je zrejme, že úmysel sporových strán sa týkal iných prípadov ako uvádza žalovaný v chybovom protokole, teda prípadov, ak žalobca vydá liek inej osobe, ako je uvedená na predpise alebo liek nevydá vôbec, ale ho vyfakturuje alebo vydá liek bez lekárskeho predpisu. Na myslí teda mali skutočne závažné porušenia Zmluvy, nie drobné administratívne pochybenia, čo do súladu dňa výdaja lieku s dňom evidencie tejto skutočnosti v skladovom hospodárstve žalobcu, prípadne pri aktuálne na trhu nedostatkovom lieku jeho vydanie poistencovi žalovaného, ktorého zdravotný stav si to vyžaduje, po lehote 7 dní od vypísania receptu lekárom, teda ak poistencovi o liek požiadal v zákonnej 7 dňovej lehote, ale liek mu nemohol byť vydaný hneď, pretože nebol u žalobcu na sklade, ale až po tom, čo na jeho objednávku ho žalobcovi predal distribútor, osobitne za situácie, ak takýto liek bol nedostatkový vo všetkých dostupných lekárnach. V takom prípade by zrejme bolo na úkor zdravia poistenca, ak by musel neúspešne obchádzať v jeden deň všetky dostupné lekárne alebo dokonca by sa musel vrátiť k svojmu ošetrovateľskému lekárovi za účelom vydania nového lekárskeho receptu z dôvodu, že v určenej zákonnej 7 dňovej lehote liek nebol z dôvodu, ktorý nezavinil ani poistencovi a ani poskytovateľ, v nijakej lekární. Žalobca pri lieku CLEXANE uvedenú skutočnosť jasne a zrozumiteľne vysvetlil, pričom žalovaný dané vysvetlenie nespochybnil a ani nepreukázal, že by daný stav nebol pravdivý, teda že by daný liek v kontrolovanom období na trhu bol dostupný bez uvedených problémov.

5. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, nakoľko vysvetlil žalovaným zistené drobné nedostatky z chybového protokolu. Obranu žalovaného súd vyhodnotil ako účelovú a nekonkrétnu. Žalobca si svoje povinnosti zo Zmluvy splnil a nebol daný žiadny zákonný a ani zmluvný dôvod, pre ktorý by žalovaný nemal povinnosť uhradiť žalobcovi vyfakturovanú úhradu za riadne poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencom žalovaného. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobe v časti istiny 1.542,74 eur vyhovel a v časti žalovanej sumy vo výške 29,85 eur, žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobcovi zároveň priznal voči žalovanému úrok z omeškania z priznanej istiny od 06. 08. 2016 do zaplatenia a vo zvyšku v tejto časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. Paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-- eur priznal žalobcovi podľa § 369c ods. 1 ObchZ v spojení s § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z..

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), t. j. podľa úspešnosti účastníkov v konaní a ich náhradu priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci 98 %-ný úspech.

7. Na odvolanie žalovaného z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ C. s. p., Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 3Cob/155/2018-197 zo dňa

03. 10. 2018, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a súvisiacom výroku o

trovách konania, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil.

8. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol na základe skutkového stavu jednoznačne preukázaného predloženými dôkazmi a zistený skutkový stav následne správne právne posúdil. S dôvodmi napadnutého rozsudku sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil a na doplnenie jeho správnosti k odvolacím námietkam žalovaného uviedol, že podľa § 120 ods. 4 písm. a/ zákona č. 362/2011 Z. z., platnosť lekárskeho predpisu je 7 dní na hromadne vyrábaný humánný liek a individuálne pripravovaný humánný liek, ak neobsahuje protimikrobiálne antibiotikum, chemoterapeutikum, omamnú látku II. skupiny a psychotropnú látku II. skupiny. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalobca vydal v kontrolovanom období a v rozsahu uvedenom v nezaplatenej faktúre, lieky poisťencom žalovaného po lehote 7 dní od vystavenia lekárskeho predpisu, a to v lehote dlhšej o 1 až 3 dni. V konaní však bolo preukázané, že nešlo o svojvoľné predĺženie sedemdňovej lehoty, ale išlo o to, že v kontrolovanom období prebiehal na území Slovenskej republiky pomerne značný „reexport“ liekov mimo územie Slovenskej republiky a tak na území SR vznikala akútny nedostatok niektorých rizikových liekov. Táto skutočnosť bola v oblasti zdravotníctva všeobecne známa a správy o týchto skutočnostiach boli zverejňované i v médiách. Takéto lieky sú uvedené na predmetných lekárske predpisoch, ako je napríklad liek CLEXANE. Nielen žalobca ako poskytovateľ lekárskej starostlivosti, ale i iní poskytovatelia lekárskej starostlivosti, neboli schopní zabezpečiť požadovaný liek pre pacienta. Na objednávku niektorých liekov od distribútorov sa muselo čakať i niekoľko dní, aby boli dodané žalobcovi a následne mohol byť liek vydaný konkrétnemu pacientovi, čo vo výnimočných prípadoch mohlo predĺžiť lehotu vydania lieku. Odvolací súd, stotožniac sa so súdom prvej inštancie uviedol, že žalovaný bol oprávnený za takéto porušenie zákona, prípadne za iné administratívne nezrovnalosti, v zmysle uzatvorenej Zmluvy, udeliť žalobcovi zmluvnú pokutu, ale nebol oprávnený nepreplatiť mu faktúru č. XXXXXXXX, ktorou žalobca vyfakturoval žalovanému cenu za poskytnuté lieky. Udelenie zmluvnej pokuty by v konkrétnom prípade bolo podľa názoru odvolacieho súdu v rozpore s dobrými mravmi, pretože žalobca vydaním lieku zabránil tomu, aby sa poisťenec žalovaného musel vrátiť k svojmu ošetrovateľskému lekárovi za účelom vydania nového lekárskeho receptu z dôvodu, že v určenej zákonnej 7 dňovej lehote liek nebol k dispozícii z dôvodu, ktorý nezavinil ani poisťenec a ani poskytovateľ.

9. Citujúc ustanovenie § 185 ods. 1 C. s. p., odvolací súd uviedol, že v danom prípade žalovaný navrhol vypočuť ako svedkyňu pracovníčku, ktorá vykonávala kontrolu, a to k tomu, že lieky boli vydané po lehote, teda na neplatný recept a k otázke reexportu liekov. Vo vzťahu k uvedenému konštatoval, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď upustil od vykonania tohto dôkazu, pretože skutočnosti, ktoré ním mali byť preukázané, boli už preukázané listinnými dôkazmi a neboli v konaní sporné. Preto v odvolacom konaní nebolo preukázané, že by súd prvej inštancie v prejednávanej veci konal spôsobom porušujúcim procesné práva žalovaného, na základe čoho odvolací súd prvoinštančný rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti a súvisiacom výroku o trovách konania, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

10. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 10. 12. 2018.

11. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (č. l. 205 - 206), prípustnosť ktorého odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p.. Dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu č. k. 3Cob/155/2018-197 zo dňa 03. 10. 2018 zrušil.

12. Žalovaný dôvodí tým, že vo svojich dôkazných prostriedkoch, ktoré navrhol už v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 20. 02. 2017, teda už vo svojom prvom procesnom úkone, označil aj výsluch svedkov, zamestnancov žalovaného, a to T. Y. Y., revíznou farmaceutku a Y. F. Q., Y., vedúcu zdravotného a revízneho odboru a zároveň hlavnú odborníčku pre revízne lekárstvo Ministerstva zdravotníctva SR. Výsluch označených svedkov mal preukázať skutočnosti zjavné počas vykonávania kontroly č. 16060282 u žalobcu, ozrejmiť špecifickú problematiku vykazovania a fakturácie liekov, ktoré boli predmetom kontroly a taktiež problematiku reexportu liekov, keďže kontrola sa týkala aj lieku CLEXANE, ktorý bol podľa tvrdenia žalobcu „ťažko dostupný“. Žalovaný tvrdí, že v priebehu kontroly

boli zistené viaceré porušenia príslušnej legislatívy a aj Zmluvy žalobcom, avšak v súdnom konaní, prvoinštančnom i odvolacom, sa akoby „dávala do úzadia“ povinnosť žalobcu dodržiavať zákon a jeho zjavné pochybenia sa zovšeobecnilo na „drobné administratívne nedostatky“ v dátumoch. Práve tieto nedostatky v dátumoch spôsobili, že poskytnutá lekárenská starostlivosť bola vykázaná na úhradu žalovanému neoprávnene a z pohľadu Zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je takéto konanie závažným porušením zmluvných podmienok. Kontrolou u žalobcu boli zistené rozdiely medzi dátumami výdaja liekov uvedených na receptoch a kusovej evidencii liekov. Kusová evidencia liekov, ktorá jediná má preukazovať skutočný stav pohybu liekov a ktorá je rozhodujúca pre efektívny výkon kontroly a zhodnotenie dodržiavania predpisov zo strany žalobcu, bola nesprávna resp. nesprávne vedená. Nesprávnou evidenciou liekov dochádza k porušovaniu § 4 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR č. 515/2011 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o kusovej evidencii liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín v znení neskorších predpisov a § 23 ods. 1 písm. z/ zákona č. 362/2011 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o liekoch“). Žalovaný ďalej tvrdí, že dátumy na receptoch boli uvádzané nesprávne, čo v praxi znamená najmä vydávanie liekov na už neplatný recept, teda porušovanie § 120 ods. 3 a ods. 4 zákona o liekoch a zároveň boli nesprávne vykázané údaje pri fakturácii, keďže podľa § 120 ods. 14 zákona o liekoch je recept (lekársky predpis) povinnou prílohou k faktúre, ktorú žalobca posielal žalovanému na úhradu. V oboch prípadoch ide podľa názoru žalovaného o porušovanie zákonných, aj zmluvných ustanovení, v dôsledku čoho žalobcovi nevzniká nárok na úhradu za vykázajúcu zdravotnú starostlivosť zo strany žalovaného. Pokiaľ takáto žalobcom neoprávnene vykázaná zdravotná starostlivosť bola uhradená, má žalovaný právo vykonať zápočet voči vykázanej zdravotnej starostlivosti

v nasledujúcom období, a to podľa § 85g ods. 12 zákona č. 581/2004 Z. z.

o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

13. Zhrnúc vyššie uvedené žalovaný namietol, že prvoinštančný ani odvolací súd nerešpektovali závery kontroly vykonanej u žalobcu a nevykonali ani dôkazný prostriedok navrhnutý žalovaným, a to výsluchy zamestnancov žalovaného, T. Y. Y. E. Y. F. Q., Y., ktorých svedecké výpovede mohli podľa tvrdenia žalovaného podať zreteľný, doplňujúci obraz o kontrole zameranej na vykazovanie a fakturáciu liekov u žalobcu a ozrejmiť tak jeho konanie, ktoré nebolo v súlade so zákonom o liekoch a ďalšou súvisiacou legislatívou. Žalovaný je toho názoru, že súd nesprávnym procesným postupom, spočívajúcim v nevykonaní výsluchu navrhnutých svedkov, znemožnil žalovanej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. K dovolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca (písomným podaním zo dňa 03. 04. 2019 na č. I. 217 - 218), ktorý navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť, resp. zamietnuť. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

15. Vyjadrenie žalobcu súd prvej inštancie zaslal žalovanému, ktorý zotrval na záveroch tvrdených v dovolaní (č. I. 222).

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

17. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

18. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti).

19. V rozhodovanej veci žalovaný namietol vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., pre naplnenie ktorého je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne

3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tomto konaní. Medzi tieto práva však nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. musí intenzita zásahu

do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

20. Podľa § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací súd je pri rozhodovaní o mimoriadnom opravnom prostriedku viazaný jednotlivými dovolacími dôvodmi, ako ich dovolateľ vymedzil vo svojom dovolaní, pričom pri rozhodovaní o dovolaní môže prihliadať len na tie vady, ktoré sú dovolateľom výslovne namietané (§ 440 C. s. p.).

21. Dovolateľ vo vzťahu k vade zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. namietol nevykonanie ním navrhnutého dôkazného prostriedku - výsluchy svedkov, zamestnancov žalovaného, ktorých svedecké výpovede mali ozrejmiť tvrdené nezákonné konanie žalobcu.

22. Civilný sporový poriadok v § 132 ods. 1 ukladá sporovej strane povinnosť označiť dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutočností. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je však už vecou súdu (§ 185 ods. 1 C. s. p.) a nie sporových strán. Ak aj súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, alebo vykoná iné dôkazy ako navrhli strany, následkom uvedeného môže byť len neúplnosť skutkových zistení (vedúca k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nie však procesná vada podľa § 420 písm. f/ C. s. p..

23. Rovnako, pokiaľ by aj súd niektorý z vykonaných dôkazov vyhodnotil nesprávne, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá a nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné.

24. Vo vzťahu k námietke žalovaného o nevykonaní dôkazného prostriedku spočívajúceho vo výsluchu svedkýň T. Y. Y. a Y. F. Q., Y., dovolací súd z obsahu spisu zistil, že Okresný súd Bratislava V dňa 20. 02. 2017 vydal platobný rozkaz č. k. 21Cb/169/2016-50, ktorým žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 1.572,59 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.572,59 eur od 10. 06. 2016

do zaplataenia a nahradiť paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,-- eur alebo v tej istej lehote podať vecne odôvodnený odpor. Žalovaný odpor podal písomným podaním zo dňa 09. 03. 2017, v ktorom na preukázanie svojich tvrdení navrhol ako dôkazný prostriedok vykonať výsluch vyššie označených svedkýň. Rovnako zo zápisnice z pojednávania konanom

na prvoinštančnom súde dňa 09. 11. 2017 (č. l. 144 až 147) vyplýva, že právny zástupca žalovaného navrhol vykonať výsluch svedkyne Y. Y., revíznej farmaceutky žalovaného, ktorá vykonávala revíziu u žalobcu a ktorá by sa mohla vyjadriť k určitým otázkam výkazníctva, ako aj k reexportu liekov. Žalobca namietol vykonanie jej výsluchu ako neefektívny a navrhol pokračovať v dokazovaní bez jeho vykonania

dôvodiac tým, že svedkyňa sa už vyjadrila v samotnom protokole a skutočnosti, ku ktorým sa vyjadrila, vyplývajú z listinných dôkazov. Súd prvej inštancie uznesením od ďalšieho dokazovania k navrhutej svedkyňi upustil, dokazovanie vyhlásil za skončené a následne vyhlásil rozsudok v mene Slovenskej republiky v znení uvedenom v predmetnej zápisnici, zhodnom so znením vo výrokovej časti písomného vyhotovenia rozsudku č. k. 21Cb/169/2016-148.

25. Z obsahu spisu, konkrétne zo Zázpisu o kontrole nad otvorenou faktúrou (č. l. 21 - 22), ďalej vyplýva, že dňa 19. 04. 2016 vykonala revízna farmaceutka T.. Y. Y. kontrolu fakturácie lekárskeho predpisov, kusovej evidencie a príjmových faktúr u žalobcu. Prílohou zápisu je Chybový protokol kontrol vykázaných ZS z FA č. 2016095 za obdobie 2016.03 (č. l. 70), vyhotovený Y. F. Q., Y.. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu v priznanej výške, vychádzal z výšky nevyplatených úhrady uvedenej v označenom chybovom protokole ako listinnom dôkaze, ktorú sumu žalovaný v konaní nenamietal.

26. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie sa vyššie označenými listinnými dôkazmi oboznámil a z týchto aj vyvodil svoje závery. Od výsluchu svedkyne T.. Y. Y. upustil a hoci túto okolnosť v samotnom rozsudku nezdôvodnil, tento nedostatok konvalidoval odvolací súd vo svojom rozsudku č. k. 3Cob/155/2018-197 zo dňa 03. 10. 2018, v ktorom dôvod upustenia od výsluchu svedkyne riadne odôvodnil (na str. 6 rozsudku), zdôrazniac, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď upustil od vykonania tohto dôkazu, pretože skutočnosti, ktoré mali byť týmto dôkazom preukázané, boli preukázané listinnými dôkazmi a v konaní neboli sporné. Odvolací súd preto konštatoval, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci nekonal postupom porušujúcim procesné práva žalovaného.

27. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporovej strany, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Procesný postoj strany nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04).

28. Vo vzťahu k vyššie uvedenej povinnosti súdu primeraným spôsobom reagovať na všetky procesné úkony, dovolací súd dodáva, že odvolací súd sa k neopodstatnenosti námietky žalovaného ohľadne nevykonania dôkazu výsluchom ním označenej svedkyne/svedkýň vyjadril v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré v plnej miere zodpovedá zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, rešpektujúc ustanovenie § 220 ods. 2 C. s. p. (uplatňované aj v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 C. s. p.). Okrem skonštatovania vecnej správnosti napadnutého prvoinštančného rozsudku (§ 387 ods. 2 C. s. p) sa totiž osobitne vyjadril k námietke žalovaného ohľadne výsluchu ním navrhutej svedkyne, z dôvodu ktorého je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia ústavne akceptovateľné. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“), iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej nedôvodnosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

29. Ako ďalej vyplýva z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR, odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

30. Pokiaľ ide o podmienku prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., je tiež nevyhnutné posúdiť mieru, do akej došlo postupom súdu k porušeniu práva strany na spravodlivý proces. Podmienka prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je totiž splnená, ak právo strany na spravodlivý proces bolo porušené len v časti konania, resp. do takej miery, že strana mohla uplatniť svoj

vplyv na výsledok konania podaním odvolania. V prejednávacom prípade žalovanému obrana jeho práv a oprávnených záujmov v rámci odvolacieho konania bezpochyby umožnená bola.

31. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd (prihliadajúc na vyššie uvedenú požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí vydaných v príslušnom konaní) uzatvára, že ak súd prvej inštancie svedkyňu T. Y. Y., navrhnutú žalovaným na pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 09. 11. 2017, resp. v odpore žalovaného navrhnutú ďalšiu svedkyňu Y. F. Q., Y., nevypočul, ale nevykonanie ich výsluchu odvolací súd riadne zdôvodnil, k dovolateľom namietnutej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p. nedošlo, z dôvodu ktorého dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

32. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.